Ч. 84. Четвер 17 (30) цьвітня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Збори Молодочехів. — Заколоти на Балкані).

На вчерашнім засіданю палати послів розпочали ся наради над наглим внесенем, яке виринуло з рільничих кругів о виповіджене торговельного договору з Сербією, котрий грозить рільництву в Австриї. Дискусиї над тим внесенем, котрому правительство противить ся, не покінчено, натомість дуже пристрастна дискусия розвинула ся над дневним порядком слідуючого засїданя, при чім виявила ся цїла неохота радикальних сторонництв, в першім ряді социялістів і Всенїмцїв до зміни реґуляміну палати, жадано бо цїлковитого усуненя того предмету з дневного порядку палати. Остаточно дневний порядок слідуючого засїданя змінено, при чім референт реґулямінової справи пос. Ґрабмаєр потерпів поражку. Що-до справи знесеня § 14 був Ґрабмаєр за цїлковитим усуненем того предмету з дневного порядку. Що-до становища кола польского в тій справі доносять до польских часописий таке: Коло польске було би за знесенем § 14, коли би палата послів давала запоруку, що зможе полагодити державні конечности. Могло би же то стати ся аж тоді, коли би палата ухвалила таку зміну реґуляміну, щоби она давала запоруку спокійних нарад в палаті. Без попередної зміни реґуляміну уважає коло польске § 14 конечним, бо без него найважнїйші справи державні не могли би бути полагоджені.

В неділю відбули ся збори молодоческих мужів довіря при участи 438 осіб з Чехії, Морави і Шлезка. П. Герольд реферував о полїтичній ситуациї і предложив справоздане о поступованю молодоческих послів в державній раді. На кінци п. Герольд мотивував резолюцию в справі орґанїзациї партиї і тактики на будуче. Ту резолюцию принято одноголосно. На початку сеї резолюциї сказано, що обовязком молодоческого клюбу є стеречи свободу і независимість своїх постанов так супротив правительства як і супротив инших сторонництв і в своїм поступованю все мати на оцї полїтичну вагу і велике значінє чеського народу і ческої справи. Резолюция висказує надію, що ческий нарід в теперішній тяжкій борбі не відмовить попертя своїм послам. Резолюция предкладає також скликане національної ради при співучасти всїх сторонництв і ґруп інтересентів, але без нарушеня полїтичної самостійности поодиноких послїдних партий. Супротив того, що теперішнє правительство дїлає в користь Нїмцїв а зі шкодою славяньских народів, специяльно на шкоду ческого народу, мужі довіря уважають за річ конечну, аби ческі посли вели дальше рішучу опозицию против теперішного правительства, ставили єму всякий можливий опір і робили трудности. Ріжні явища з нагоди допущеня угодових предложень до першого читаня могли в ческім народі викликати підозрінє, що управа ческих справ у Відни не остає в енерґічній опозициї против теперішного правительства і системи. То могло захитати довірє виборцїв до послів. Мужі довіря надіють ся рішучо, що причини сих явищ будуть усунені. В переконаню, що ся надія сповнить ся, мужі довіря обстають при резолюциї ухваленій в справі тактики в Німбурзї в р. 1894 і поручають послам, аби увзглядни́вши засадничу проґраму партиї і дані їм вказівки, в кождім случаю поступили собі відповідно до відносин, як того домагає ся користь народу. При тім не є виключена обструкция, котра в певних случаях єсть полїтичною конечностию. На тім зборі відчитано також мемориял, підписаний 19 студентскими союзами товариства, з жаданєм заснованя другого ческого університету.

Köln. Ztg. поміщує поважний голос в справі заколотів на Балкані, що вказує на грозу ситуациї в Альбанії. Köln. Ztg. каже, що дер-

НА ФИЛЯХ МОРЯ.

(З італїяньского — Енріка Кастельнуово).

(Конець).

Коли єї очи більше єго не бачили, стали єї опускати сили. Рамена опали, повіки замкнули ся. Буйне волосє розпустило ся на рамена; шаль, що вкривав нагу шию та груди, злетів і під моєю рукою я чув стукаючі удари єї серця.

Я обняв єї кріпко і плив, плив з натугою всеї моєї сили.

Дістав ся до одного човна. Вже хотів кликати людий о поміч, наразмолода женщина пробудила ся з обмороку. Мария глянула менї в лице:

— Нї, — крикнула — нї! Змилуйте ся... дайте менї вмерти!.. Камілльо, я йду за тобою!

Я не зважав на єї слова. В тім она забажала з надлюдскою натугою видерти ся від мене. Підчас сеї борби наскочила филя на наші голови, і коли я старав ся видобутись на поверхність води, висовгнуло ся ніжне, струнке тіло Мариї з моїх рук...

Коли я видобув ся з глубини, я був сам оден. Змисл самозбереженя явив ся тепер сильнійшим чим всяке инше почуванє. Як доси старав ся я о ратунок других, тепер думав виключно про себе. В одній хвили я найшов ся при човнї. Розносили ся дикі крики: зойки женщин, плач дїтий, гнївні і благальні голоси. Скоро я почув оклики:

— Тут нема місця!

— Ми самі ще потопимо ся!

— Оден чейже змістить ся!

— Нї, нїхто більше!

— Ще місце для двох!

— Анї для одного!

— Мусить бути. Ходить о людске житє!

Серед тої метушнї вхопило мене двоє нервових рамен і всадило до судна. Дика сутолока людских статий явила ся перед моїми очима.

— Боже! вже досить! — відозвались деякі голоси.

І найлютійші вхопили весла з рук моряків, щоби відпихати нових розбитків, що хотїли за моїм приміром дістати ся до човна.

— Скоро, скоро! — кричав чоловік, що сидїв при кермі, — мусимо втїкати дальше, заким затоне корабель і пірве нас у свій вир!

Моряки веслували зі всїх сил. Але чи то задля тягару човна, чи задля опору води ми ледви порушали ся з місця. Я бачив, як корабель кількасот метрів від нас западав поволи у филї. Був се вид, від котрого кров стинала ся в жилах. При сьвітлї смолоскипів, що як смертні сьвітила горіли на палубі, я замічав суміш людских статий. То були нещ сливі, для котрих в суднах не стало місця.

Як божевільний бігав оден в переду корабля на зад, з заду на перед, другий причепив ся до ланцуха та линви, третий виліз на вершок щогли, четвертий держав ся вітрил і з понурою розпукою глядів в морску пропасть.

Нараз тонене приспішило ся. Ліхтарні і смолоскипи згасли. Стрілою пішов корабель в глубину, заподіваючи довкола сильний вир. Єго круги засягнули також нас, він втягнув нас також в пропасть. Човен обернув ся довкола себе, весла поломили ся на кусники, керма тріснла, і ми стрімголов посипались у филї. Як величезний гріб зачинилось над нами море. Серед розпуки послїдної смертельної тривоги опустило мене пригнобленє, що стискало менї горло; я видав дикий оклик і...

— Пане, пане — сказав хтось, клепаючи мене по рамени — ставайте, вже ясний день!

Я розкрив очи і найшов ся на дивані в дуже невигідним положеню.

Людиною, що клепала мене по рамени, був больоньский представитель Меркура з вчерашного вечера.

— Як? — вигикав я збентежений — де ми?

— Per bacco! На парівцї, а іменно вже недалеко Ґенуї. Вам мусїло стати ся щось страшного.

— Звідки се знаєте?

— Ну, се не тяжко вгадати. Ви крикнули перед хвилею так дико, що настрашили нас всїх.

Дійстно, зібрані в каюті пасажири глядїли на мене здивовані. Я міг заложити ся, не оден гадав, що у мене не все дома.

— Ну — відповів я ще більше збентежений — менї здавалось, що наш корабель розбив ся.

— Там до чорта, красше ви не могли снити? Романца, котру я сьпівав вчера, мала

жави хотять дати почути Альбанцям свою силу. Коли рука Туреччини покаже ся за слаба, в такім случаю покаже ся потреба діяльного виступленя двох держав т. є. Росиї і Австро-Угорщини, яко найбільше інтересованих, котрі уложили плян реформ. Статю Köln. Ztg. уважають в політичних кругах заповідю великої бурі.

Новинки.

Львів дня 29 го цьвітня 1903.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс ветеринарів повітових: Фердинанда Цирнера з Домбрової до Щакової; Андрія Лукашевского з Чорткова до Домбрової; Йосифа Вендриховского з Кольбушевої до Грибова; а асистентів ветеринарийних: Івана Франкевича з Підволочиск до Бродів; Якова Петровича зі Щакової до Стрия; Станислава Мамака з Грибова до Чорткова; Володимира Гіольского з Живця до Городенки.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала заступниками учителів: Войтіха Словіка в гімназиї в Тарнові і Арнольда Боляпда в реальній школі у Львові; іменувала Андрія Крохмалюка, учителя муж. школи в Заліщиках, заст. учителя в муж. семинариї учительскій в Тернополи; іменувала в народних школах: Івана Домішевского управителем 5-кл. школи муж. в Скалаті; Ант. Якубаса учителем 6-кл. школи муж. в Мостисках; Івана Глушкевича і Стефана Татуха учителями 5-кл. школи в Судовій Вишни; Роз. Бетлеївну учит. 5-кл. шк. жін. в Бжеску; Мар. Стефанова учит. 5-кл. шк. муж. в Княгинині Гірці; Алекс. Гадовского учит. 4-кл. шк. в Устю сільнім; Марию Поповчаківну учит. 4-кл. шк. в Ліпках; Анну Коноччанку учит. 3-кл. шк. в Рибній; — управителями шкіл 2-клясових: Івана Голубовича в Завалю, Йосифа Ропка в Греблї, Тому Богдаса в Гройцу, М. Снопка в Ланах; — учительками шкіл 2-клясових: Людвику Енглову в Журавици, Ванду Залеску в Кольбушовій гор.; — учителями і учительками шкіл 1-кл.: Йосифа Касияна в Ридодубах, Ізидора Слупецкого в Вербівці, Валерию Поправску в Ржаві, Анелю Зембовичівну в Збидньові, Ферд. Вятровского в Гнойници, Волод. Федашову в Моранцях, Теофіля Млечка в Осецї, Альб. Вирвіньску в Лонкці гор., Вож. Янківну в Рущі, Япа Шустакевича в Нисколизах, Мар. Пінкасівну в Курдванівці; — перенесла учителів: Яна Фиду з Горлиць до Турки, Романа Юрчиньского з Тартакова до Мяновиць, Леоп. Меляновску з Веринї до Роздола, Марию Радльмесерівну з Фалькенберґа до Сьвьонтник гор., Йос. Бжозовского з Бринців загірних до Стрілків, Івана Шшибися з Луковиці до Кленчан, Ем. Вонсовича з Кального до Розділович; — перенесла в стан супочинку: Льва Урбаньского учит. в Ряшеві, Филипину Шумсу учит. в Старім Самборі.

— **Запомогу** на будову школи уділила краєва рада шкільна громаді Пядики в коломийскім окрузї.

— **На погорільців в Микулинцях** призначило Намістництво крім уділених вже 500 кор. ще 3000 кор. запомоги.

— **Зелїзниця Львів-Камінка-Стоянів.** Міністерство зелїзниць зарядило перегляд траси проєктованої зелїзниції льокальної Львів-Камінка-Стоянів і поручило Намістництву у Львові, аби той перегляд перевели староства у Львові, Жовкві і Каміпці струм. та львівский маґістрат.

† **Др, Володислав Ясіньский,** бувший примарий карного заведеня, помер в недїлю вечером скоропостижно. Покійник записав цїле своє майно в сумі 262.000 К для товариства лїкарів. З того леґату записав своїй сестріници 200 корон місячно, а свому слузї 60 корон місячно. В завіщаню висказав покійник волю, щоби его поховано в звичайній домовинї, на що призначив 10 корон і без всякої паради і сьвящеників, а замість парадного похорону радить роздати гроші бідним. Покійник одержав був також кілька ордерів, але ще за житя пороздавав їх, як кажуть, листоносам яко новорічні дарунки.

— **Нещаслива пригода на двірци зелїзничім.** З Нового Санча доносять: В огрівници зелїзничій на тутешнім двірци зістав оногди робітник Станислав Уродзїньский підчас лученя машин так нещасливо згнетений, що дізнав поломаня всїх ребер. По провізоричнім заосмотреню лїкарем зелїзничім, відвезено нещасливого до загального шпиталя.

— **Насип зелїзниції Львів-Самбір** усунув ся — як доносять — на просторі 15 клм. коло Конюшків. Наслїдком сего виключена можливість отвореня того шляху скорше як 1-го жовтня с. р.

— **Огнї.** Дня 20 с. м. в ночи згоріли в громадї Олешици старій на присілку загороди три будинки господорскі, що були по части асекуровані і дві штуки худоби. Дня 21 с. м. о 1 год. в полудне вибух огонь на присілку Новоставска ad Гнїйниці повіта яворівского в наслідок того, що 7-лїтний хлопець Йосиф Павлинка бавив ся сірничками. Згоріло цїле обійстє Мариї Кендзерскої і Івана Новоставского загальної вартости 2.629 К. В тім огни згинула також трилїтна дитина, корова і теля, а то з тої причини, що ратунок був пізний, позаяк люди під ту пору були в церкві і коли би не властитель Гнїйниць ґр. Казимір Любеньский, що поспішив зі своїми людьми і сикавкою на поміч, то огонь був би прибрав ще більші розміри.

— **Горівка а рекрути.** Що дня, коли їдуть новобранцї ставити ся до войска, можна видїти, як пяні їдуть на возах, ледви державчи ся на них, а хто би їх не видїв, тому здалека якесь вівкане дасть знати, що то так „сьпівають" новобранцї. То молодцї так додають собі відваги. Коли опісля по асентерунку вертають назад, то пють в двоє тільки як перед тим, бо або з великої радости, що не відобрали, або з великого смутку, що обсмушать голову. Що при такій пятиці вже не один не то позбавив ся здоровля, але й головою наложив, се звістно загально. Подібна пригода стала ся і вчера на Знесїню, де в шинку Ґромана забавляли ся сільскі парубки з Зарудець, котрі їздили до асентерунку, а з котрих кількох відобрано. Війт з Зарудець, Людвик Процайло частував молодців, а паробок Франц Браніцкий почестував горівкою війта якісь сільскі жінки, що були в шинку. То не сподобало ся паробкови Стефанови Кусому і він став сварити ся з Браніцким. Кусий краяв хлїб ножем, в тій хвили Браніцкий вдарив Кусого в лице з такої сили, що тому аж кров пустила ся з носа. На то схопив ся Кусий і пробив Браніцкого ножем в черево. Тяжко раненого Браніцкого відставлено до шпиталю, де зараз приступлено до операциї а Кусого арештовано. Диву-

---

заголовок „Сон". Але сей був далеко лагіднїйший як ваш. Ви пригадуєте собі ще пісню?

— Певно.

— Я гину за музикою — говорив комісант дальше — коби я вступив був до театру, був би зробив кариеру.

— О тім я зовсім не сумніваю ся, — відповів я розсіяно.

Передовсім я мусів зачерпнути сьвіжого воздуха. Я вийшов на палубу, де стояло більше людий, що були раннїйшими пташками, чим я.

Подруги Ріянї вийшли менї назустріч.

— Ми бачили схід сонця — сказала молода жінка. І ентузиястично додала: — Були хмари на небі, але сонце прогнало їх. Така по дорозї на мори чудова!

— А як вам спалось? — спитав мене адвокат.

— Страшно! — відповів я. — Снилось менї, що наш корабель затонув.

— Більше нічого? — перебила его жінка сьміючись.

Я побачив при тім два ряди еї ясно білих зубів.

— То було страшно! — повторив я — все здавалось менї таке виразне, таке наглядне....

— А ми двоє? Що стало ся з нами? Скоро, скоро, оповідайте!...

В тій хвили вбіг пароход до пристани в Ґенуї.

— Нї — сказав я — нї. Замість слухати оповіданя про страшний сон, радше оглядайте гарну дїйстність, що нас окружає Там, сіньора Марие, поздоровляють нас ліґурійскі горби, зносить ся ліхтарня, на дальшім плянї виране місто — не правда, яке то величаве!

— Так, справдї величаве.... О, Каміллько, яка я щаслива!

Молода жінка сперла голову об рамя чоловіка. Еї серце відчувало ту сьвяту радість, яку викликує в души благородних людий вид краси.

Обоє подруги немов забули на мою присутність. Тихо відступив ся я на бік. Я бачив сьвітло і ясність і промінї сонця, і почував ся також щасливм, коли страшні нічні явища розсївали ся як мрака.

ГРІХ.

(З румуньского. — І. Л. Караджіяле.)

Гарний хлопець — ледви перший пух сходить на горішній губі, але з під баранкової шапки спадають буйні, густі кучері — і молоденький! Як опускав родинний дім, щоби довгі лїта ходити в Букарештї до школи, цїлувала его мати, жвава женщина, разів чимало, поправляла ему волосе, рівнала шапку, цїлувала знов і говорила:

— Ніцо [1], моя дитино, гарний і здоров відходиш від мене, нехай Господь і Мати Божа допоможуть тобі вернути таким самим!

І хоч як розумна була мамочка, не могла довше видержати, біль розпуки розплив ся у сльозах. Не раз і не два пригадував він, що треба їхати, та стільки-ж разів стара придержувала его, щоби голубити его на ново. Він стояв як на огни, і хотяй мати була ему люба, то прецїнь здавалось, немов він сердить ся на неї за те, що его задержує. Вправдї біль матери витискав і в его очах сльози, але коли его лице сумувало, уносилась его буйна фантазия наперед в дорогу, що стелила ся перед ним далеко в незнаний сьвіт.

* * *

Три роки монотонної одностайности.... ті самі години, ті самі мури, цїлі три роки! Зате четвертий, що заповідав ся зразу подібно, як попередні, застеріг для него на пізнїйше нову подію, дивну несподїванку.

Біля семинара находив ся старий боярский дім. З его вікна і зі склянного ганку по заду видко було через мур на подвіре школи, де збирали ся у вільних хвилях студенти.

Одного дня ходив Ніца сам один з книжкою по подвірю; він лишив ся дома, щоби приготовити ся до недалекого іспиту. Переробляв тепер дуже трудну партию. Замкнувши книжку, переповідав задачу на память. Але заковязлі фрази годї було за тямати — він отворив книжку на ново.

Коли семинарист хотїв перейти попри мур, скочив переляканий на бік — звинений папір ударив его в руку і покотив ся відтак по отвореній книжці перед его ноги. Ніца схопив ся. Певно знов кепский жарт якогось товариша — замачаний в чорнилї кусник хлїба або щось подібного!

Озираєсь навкруги. — На цїлім шкільнім подвірю не видко нікого. Мусїв хтось кинути з сусїдного дому. Підніс очи в ту сторону і спостеріг, що занавіса найблизшого, отвореного вікна заворушилась, немов хтось за нею сховав ся. Хто се міг бути?

Побачимо. Семинарист схилив ся, щоби піднести папір: щось було в нїм завинене. Хотїв его розвинути... вколов ся в палець... шпилька! Що за глупий жарт! Сердито кинув папір на бік і почав чистити зранений палець, з котрого все виходила велика, червона перла.

Кинений в гнїві папір розкрутив ся — в его збірках лежала цьвітка. Здивований і з більшою увагою, чим перше, підняв папір із землї. Дїйсно! Сьвіжо зіраваний гвоздик — тої самої барви, що й кров, котра все ще капала з пальця.

Розгорнув папір... щось написане!

[1] Здрібніле імя для Юона — Івана.

ватись лиш треба, що начальник громади, преці чоловік і віком старший і старшина громадский, не мав що ліпшого до роботи та взяв ся честувати молодих людий.

— Фальшівники гроший. В Молдавскім Банилові сторожиньского повіта на Буковині, виcлідила сими днями жандармерия громадку фальшівників гроший, до котрої належали 32-літний робітник, занятий в тартаку паровім, Василь Пасічук, 28-літний зарібник Іван Гаврилюк і его жінка Олена. При ревізиї в хаті знайдено у них цілий варстат і всілякі знаряди власної роботи, потрібні до відбиваня і видаваня коронівок та штук по 20 сотиків з цини. Монети, які они виробляли, були, мимо простих приладів дуже подібні до правдивих. Фальшівників арештовано і відставлено до суду в Сторожинци.

— Померли: Др. Володислав Ясіньский, надворний радник і кавалер ордеру Франц-Йосифа, дня 27 с. м. в 76-ім році житя; — Ігнатий Полотнюк, церковний півець і управитель хору при катедральній церкві в Станиславові, дня 24 с. м. в 47-ім році житя; — Петро Корчиньский, ем. комісар сторожи скарбової, в Коломиї, дня 25 с. м. в 77-ім році житя.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелізниць державних оповіщує: З днем 1 мая 1903 буде отворений на шляху Відень-Сольногород поміж стациями Бегаймкірхен і Поттенбрун перестанок Шільдберґ для руху особового і обмеженого пакункового. Білети їзди буде видавати будник, а належитість за пакунки буде побирати стация призначеня.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 29 цьвітня. Саский король Юрий виїхав вчера перед полуднем з Відня на польоване, відтак вернувши по полудни удав ся разом з Цісарем до архикнязя Оттона на ґалевий обід. Вечером відбуло ся в опері представлене в честь короля.

Рим 29 цьвітня. Король Едвард виїде нині по полудни з англійскої амбасади до Ватикану до Папи. В часї авдиенциї короля у Папи ніхто з инших осіб не буде присутний.

Берлин 29 цьвітня. Цісар Вільгельм II вибирає ся в пятницю рано до Риму. В дорозі будуть цісаря супроводити канцлер Більов і маршалок ґр. Вальдерзе.

Берлин 29 цьвітня. Більша часть фабрикантів роботодавців ухвалила не звільняти робітників в дни 1 мая від роботи.

Білгород 29 цьвітня. Часописи доносять, що до половини мая буде теперішний сербский кабінет змінений.

Надіслане.

Тїло молодця пробігла від голови до стіп горяча дрож... кров збігла ся до лиця, а в висках стукало і било молотом... Він сховав папір і цьвітку до кишені, повів очима навкруги, чи не був хто сьвідком пригоди і побіг до своєї комнати, не сьміючи ні раз споглянути в те вікно, де ворушались занавіса.

* * *

Хорий! Мав горячку і бите серця, так що не міг держати ся просто. Преподобний директор дав молодцеви відпочати. Ніца пішов до спальнї, кинув ся на ліжко, добув цьвітку та лист і читав его, читав...

„Ти красний. Як хочеш, то буду тебе сердечно любити.“

Як хочеш!

Хто се може бути? Він вже не дитина, але 23-літний молодець... Хто? Женщина!

Хорий вискакує з ліжка, опускає спальню і спішить на улицю, не повідомивши, як велить припис, про се нікого. Перед сусїдним домом спиняє свої кроки і виглядує на протилежнім хіднику місце, звідки може одним поглядом обняти цілий фронт. Але всї вікна на улици зачинені, занавіси спущені...

Він знає, що він красний. Мати говорила се єму часто, ще частїйше може дївчата з его села, а певно найчастїйше сестра Куцітеї'го, гарна Султана, хотяй не говорила про се нїколи словечка... Коли згадає тепер матїр, усьміхає ся серед ріжних вражінь і відчуває все, лиш не зрозумілість.

Вже запала ніч, а семинарист все ще блукає понід дім, де мешкає та женщина, що любила би его сердечно, „як він схоче“... В школї кличе дзвін на вечеру. Се будить его з задуми; опускає своє місце і вертає.

Всї сидять при столї; він не голодний. Кладе ся спати і ховає цьвітку та лист під подушку, оглянувши ще раз сьвятість тих слів, котрих він нїколи а нїколи не забуде.

Нестерпний сей гамір, в яким проходять тепер инші питомці до спальнї. При їх появі він швидко стромляє руку під подушку, держить судорожно укритий скарб і лежить неповорушно. Дехто питаєсь его про щось, але він ледве дихає і удає сплячого.

Майже північ! Вкінци сплять всї. Ніца підносить ся поволи і виходить з найбільшою осторожностию. В темноті нипає на пальцях за сїнешними дверима і сходить на подвіре... Вікно осьвітлене ясно, відчинене широко на остїж, занавіса спущена. Его очи застрягли у нїй, а тимчасом думки блукають в иншім сьвітї, про котрий він часто снив і ледви коли надіяв ся его бачити.

Молодець віддихає глубоко і простягає внесилені горячкою рамена так кріпко, що тріщать сустави — нараз відхиляєсь занавіса на бік і якась женщина кладе руку на вікно, щоби его зачинити. Семинарист деревіє; хоче скрикнути та не годен, і заким вражіне ненадійного удару проминуло, було вікно зачинене, занавіса спущена, сьвітло згашене.

Майже свитає, коли молодець рішаєсь вернути до спальнї. Він кидаєсь на ліжко, притискає праву руку до стукаючого серця, в котрім чує неясний біль, лївою закриває горяче чоло і спить, аж звонять на снїдане.

Три страшні ночи... чотири... пять... і стількож днів, страшнїйших ще як ночи. Години викладів і науки... гамір товаришів, неможливість лишатись самому з власними думками.. і горячка... і вікно все ще зачинене... і занавіси вічно спущені!

* * *

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

Зі Львова

посп.	особ.	
відходять		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Петутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачя, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сонова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брюхович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 15/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від 15/5 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукачя, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івоничa
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходять		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 10/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 15/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Козичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописи Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Аптика в Королївці

поручає

В. АЛЄРГАНДА
АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих заварює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пе ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

Інсерати

(„оповіщеня приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5\frac{1}{2}\%$ і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Днїстрі" від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР" і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1.103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).